

Arrest

nr. 348 961 van 23 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 26 januari 2026 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2026 met refertenummer 136891.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.03.2024 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Overeenkomstig de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 24 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, wordt de verblijfsaanvraag onderzocht overeenkomstig artikel 40ter, zoals geformuleerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgisch minderjarig kind, de genaamde [R. E., A. (RR....)], in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980.

Betreffende deze aanvraag werd eerder een beslissing genomen op 27.02.2025. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde echter deze beslissing in beroep bij arrest 329 635 dd. 10.07.2025, waardoor heden een nieuwe beslissing dient genomen te worden.

Om het verblijfsrecht te kunnen bekomen als gezinslid van een Belg, dient betrokkene niet alleen te voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in art. 40ter van de wet van 15.12.1980, hij moet ook toegang hebben tot het Belgisch grondgebied en bij uitbreiding tot de Schengenzone. Om toepassing te kunnen maken van art. 40ter, dient betrokkene vooreerst aan de binnenkomstvoorwaarden te voldoen overeenkomstig art. 3, eerste lid, 5° en 9° van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Het feit dat betrokkene gezinslid is van een Belg doet geen afbreuk aan dit wetsartikel (arrest van de Raad v State n° 238.596 van 09/08/2016).

Indien een lidstaat onderzoekt of iemand een verblijfsrecht kan krijgen, dient België als lidstaat van de Schengenzone systematisch het Schengeninformatiesysteem te consulteren, dit in toepassing van art. 25, 1, eerste lid van de Schengenovereenkomst.

Uit deze consultatie blijkt dat betrokkene wordt gesignaleerd door 2 lidstaten nl. door Nederland met het nummer NL0000012564796000001 en door Zwitserland met het nummer CH2000001213428000001. Betrokkene voldoet aldus niet aan de algemene voorwaarden om de Schengenruimte te betreden (artikel 5 van de Schengenovereenkomst). Nog volgens art. 25 van de Schengenovereenkomst kan enkel een verblijfsrecht worden toegestaan indien een persoon geseind staat, omwille van ernstige redenen. In het bijzonder uit humanitaire overwegingen of ingevolgt het nakomen van internationale verplichtingen.

In casu kan overwogen worden of er humanitaire redenen zijn om dit, in weerwil van de signalering, toch te doen. Het humanitair element lijkt hier uiteraard het Belgisch kind in functie van wie mijnheer een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend en bij uitbreiding wellicht ook het gezinsleven met de partner/de moeder van het kind. Daar heeft het arrest K.A. klaarheid geschept vanaf wanneer er kan gesproken worden van ernstige redenen van humanitair belang. Deze redenen dienen uiteraard afgewogen te worden tegenover de belangen van de signalerende staat.

Betrokkene is wel degelijk ouder van een Belgisch kind, echter dit geeft niet automatisch recht op een verblijf. Daarbij dient te worden benadrukt dat het loutere bestaan van een gezinsband tussen betrokkene en zijn kind niet kan volstaan als rechtvaardiging om een afgeleid recht van verblijf toe te kennen. Doch dient er bij de beoordeling van de afhankelijksverhouding eveneens in het belang van het kind rekening gehouden te worden met “alle omstandigheden van het geval, met name de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate waarin het een affectieve relatie met elk van zijn ouders heeft en het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het werd gescheiden van de ouder die onderdaan van een derde land is. Voor de vaststelling dat van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding sprake is, is het niet voldoende dat er met deze onderdaan een gezinsband bestaat, of dat nu een biologische dan wel juridische is, noch is het daarvoor noodzakelijk dat het kind samenwoont met die onderdaan.” (Arrest van Hof van Justitie, zaak C-82/16 dd. 8.05.2018, punt 76 en conclusie).

Overeenkomstig de gegevens van de geboorteakte is het kind geboren op 8.12.2023, mijnheer werd geseind door Zwitserland op 19.06.2023 en door Nederland op 12.01.2024. Dat wil dus zeggen dat het kind al verwekt was op het moment dat mijnheer zich in Zwitserland bevond en al geboren was op het moment dat mijnheer zich in Nederland bevond.

Officieel is er samenwoonst met het kind geweest in de periode 27.03.2024 – 08.05.2025. Dat wil dus zeggen dat betrokkene, voorafgaandelijk aan de geboorte van het kind en in de eerste levensmaanden naar alle waarschijnlijkheid niet gezamenlijk gevestigd was met het kind, immers hij werd opgemerkt in Zwitserland en Nederland. Betrokkene is sedert 08.05.2025 niet langer gezamenlijk gevestigd met zijn Belgisch minderjarig kind. Op 12.01.2026 werd betrokkene de kans gegeven om bewijsstukken voor te leggen die zijn persoonlijke band met zijn kind bewijzen. Echter betrokkene ging hier niet op in. Betrokkene heeft louter stukken betreffende zijn bestaansmiddelen voorgelegd. Bijgevolg is de huidige persoonlijke band tussen betrokkene en zijn kind ons onbekend. Wat wel gekend is, is dat betrokkene zoals reeds gesteld niet langer samenwonend is met zijn kind. Op basis van wat werd voorgelegd kan eigenlijk geen afhankelijkheid worden vastgesteld. Er kan namelijk niet worden vastgesteld of betrokkene nog contact heeft met zijn kind, noch of hij financieel instaat voor het levensonderhoud van zijn kind en of er dus überhaupt sprake is van een band

met het kind. Er kan enkel vastgesteld worden dat betrokkene zowel heden als in het verleden reeds afwezig was in het leven van zijn minderjarig kind.

Gezien de jonge leeftijd van het kind is het redelijk te stellen dat het kind zich nog zeer makkelijk kan aanpassen aan een nieuwe leefsituatie, namelijk geen nadeel hoeft te ondervinden van de afwezigheid van mijnheer, betreffende de lichamelijke en emotionele ontwikkeling. Niets wijst er op dat de relatie van het kind met de moeder, niet goed zou zijn of ondergeschikt zou zijn aan de relatie met betrokkene. Het kind is dan ook gedomicilieerd bij de moeder. De moeder van het kind, [E. K., H.] (...) een geboren en getogen Belgische is. Het risico dat het evenwicht van het kind zou worden verstoord door de (voorlopige) afwezigheid van de vader, wordt dan ook als eerder laag ingeschat. Het hoeft het kind aan niets te ontbreken gezien de moeder een volwassen persoon betreft, die beschikt over een netwerk aan vrienden en familie. Er is dus wel degelijk nog een andere ouder aanwezig, waarvan mag aangenomen worden dat ze bereid is en ertoe in staat is om zelfstandig voor een kind te zorgen. Zij heeft het in het verleden al eerder gedaan. Mevrouw kan als elke andere inwoner in België gebruik maken van kinderopvang, alle mogelijke medische ondersteuning, opvoedingsondersteuning, opvolging door kind en gezin, edm. in functie van het welzijn van het kind. In die zin menen wij ook dat de mentale en/of lichamelijke ontwikkeling van het kind niet in het gedrang komt door een afwezigheid van betrokkene.

Mijnheer kan nadat hij het bevel en inreisverbod (van 2 jaar) heeft opgevolgd, uiteraard vanuit het buitenland alsnog een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging indienen, nadat hij contact heeft genomen met de signalerende staten en mogelijks de opheffing van dat signalement heeft bekomen. In afwachting kan hij vanop afstand zijn vaderschap verder uitoefenen. Met gebruik van klassieke en moderne communicatiemiddelen moet het mogelijk zijn betrokken te zijn en te blijven bij het kind, de ontwikkeling van het kind op te volgen. Het kind zelf is weliswaar nog bijzonder jong om daar zelf iets aan te hebben, van zo'n jong kind kan niet worden verwacht dat het al voldoende begripsvermogen heeft om te kunnen vatten dat de persoon aan de andere kant van de telefoon/het scherm 'papa' is. Echter voor betrokkene is het wel een manier om de kleine vorderingen van het kind mee te beleven. De communicatie op afstand kan ook aangevuld worden door regelmatige bezoeken van moeder en kind aan de vader. Nergens uit het dossier blijkt dat daartoe hinderpalen zouden bestaan.

Op basis van de beschikbare informatie, met name het ontbreken van bewijzen van fysieke, emotionele en financiële betrokkenheid van betrokkene met zijn kind zowel in het verleden als het heden, is het daarom redelijk te stellen dat er heden geen sprake is van een afhankelijkheidsrelatie die een afgeleid verblijfsrecht aan betrokkene rechtvaardigt. Het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg wordt niet belemmerd nu het verblijfsrecht wordt geweigerd aan de betrokkene aangezien er zelfs niet kan vastgesteld worden of betrokkene nog zorg voor het kind draagt, noch of er überhaupt heden sprake is van een financiële/emotionele band met het kind. De afhankelijkheidsrelatie waarvan sprake bestaat enkel ten aanzien van de moeder van referentiepersoon met wie hij al zijn hele leven samenwoont.

Betrokkene toont niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 40ter, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt daarom opnieuw geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/75, tweede lid (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de partijen ten minste acht dagen voor de datum van de terechtzitting in kennis gesteld van de datum van de terechtzitting.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 30 april 2026, waarbij de verzoekende partij werd opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 22 mei 2026, op 30 april 2026 op rechtsgeldige wijze werd verstuurd per elektronische post naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat J. DE LIEN. Dit is de gekozen woonplaats, zoals opgegeven in het verzoekschrift en die nadien niet meer werd gewijzigd.

De verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd. Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, §2, tweede lid (oud) van de Vreemdelingenwet te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE WILDE